

ΕΤΟΣ 65ον

29 Ιανουαρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3322)

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Πολύ σπουδαία πράγματι, αγαπητοί μου αδελφοί, τά ὅσα ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρει στή δεύτερη ἐπιστολή του πρὸς τοὺς Κορινθίους καί πού ἔχουν νά κάνουν μέ τήν καθαρότητα τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς. Ἦ Ἄρα ἀφοροῦν στοὺς χριστιανούς ὄλων τῶν αἰώνων καί κατὰ συνέπεια καί σέ ἐμᾶς. Στήν ἔξοχη λοιπὸν αὐτὴ ἐπιστολή του ὁ Ἀπόστολος μᾶς δίνει σαφέστατες ὁδηγίες γιὰ τὸ πῶς, σεβόμενοι τὸν ἑαυτό μας, δηλαδή τὴν ψυχὴ καί τὸ σῶμα μας, γινόμαστε στὸ τέλος παιδιὰ τοῦ Θεοῦ.

Ναός Θεοῦ ζῶντος

Σύνολη ἡ ἀρχαία ἐλληνικὴ φιλοσοφία, κυρίως ὁ Πλάτων, περιφρονοῦσε τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, θεωρώντας το «φυλακὴ τῆς ψυχῆς». Ἀνάλογα δέ μέ τὸ πῶς τὸ θεωροῦσαν, τοῦ συμπεριφέρονταν κιόλας, χρησιμοποιώντας το ὅπως δὲν ἀρέσει στὸν Θεό. Ἦ Ἐρχεται ὁ Χριστὸς μας καί μιλάει διὰ τοῦ Ἀποστόλου σέ αὐτὴ τὴν ἐπιστολή γιὰ «ναὸ τοῦ ἐν ἡμῖν οἰκοῦντος ἁγίου Πνεύματος» καί ἀκόμη γιὰ ἠθσαυρό, δηλαδή τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ πού περιφέρουμε μέσα στὰ «ὀστράκινα σκευή» μας, τὰ σώματά μας. Πόσο ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά τιμᾶει καί νά σέβεται τὸ σῶμα του! Μένει μέσα στὸ σῶμα μας ὁ Θεὸς καί περιπατεῖ χρησιμοποιώντας το.

Ἦ Ἄρα μέλημά μας βασικὸ νά εἶναι, τὰ βήματά μας νά ταυτίζονται μέ τὰ βήματα τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν Ἱστορία. Βαπτίζεται ὁ χριστιανὸς καί τὸ σῶμα του ἐνδύεται τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς κανένα μέλος του νά μένει ἔξω ἀπὸ αὐτήν. «Εὐσχήμονα» καί «ἀσχήμονα» μέλη ὑπάρχουν μόνο γιὰ τὸν διεφθαρμένο νοῦ μας. Χρίεται ὁ ἄνθρωπος καί ὀλόκληρος κληρονομεῖ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἦ Ἐτσι ναοποιεῖται χάριτι Χριστοῦ ὀλάκερος ὁ ἄνθρωπος.

Ἄπο φυλακὴ τῆς ψυχῆς λοιπόν, ναὸς Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς: θεμελιώδης ἡ διαφορὰ. Γιὰ τοῦτο καί ὁ Παῦλος διερωτᾶται στήν ἀρχὴ τῆς περικοπῆς μας: «ποία

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. στ' 16-ζ' 1)

Ἡ καθαρότητα τῆς σαρκός καί τοῦ πνεύματος

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλαθε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱὸν καὶ θυγατέρα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίζομεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγνωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

συγκατάθεση, ποιά συνεννόηση, ποίος συγχρωτισμός μπορεί νά υπάρξει μεταξύ Θεοῦ καί διαβόλου»;

Εἶδωλα τὰ πάθη μας

Ἡ παθολογία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κατὰ κάποιον τρόπο μιὰ εἰδωλολατρία. Δέν μπορεί ὁ χριστιανὸς νά εἶναι εἰδωλολάτρης καί νά συναναστρέφεται μέ πρόσωπα καί πράγματα πόθου καί πάθους. Δηλαδή δέν μπορεί νά ἀνήκει σέ δύο ἀφέντες. Μέσα στήν Ἐκκλησία ὀφείλει νά ἀγωνίζεται τόν καλὸ ἀγώνα τῆς πίστεως καί ὅλη αὐτή τὴν παθολογία του, μέ κεντρικούς ἄξονές της τὴ φιλαργυρία, τὴ φιληδονία καὶ τὴ φιληδονία, ὅλο αὐτό τό δυναμικό, τὴν ὀρεκτική καὶ ἀγαπητική δύναμη τῆς ψυχῆς του πού ξαστοχάει καὶ σπαταλιέται στὰ μονοπάτια τῆς ἁμαρτίας, νά τὴ μπολιάσει στόν Χριστό, ὥστε μέ τὰ χρόνια νά μετατραπῆ σέ ἀγάπη Χριστοῦ, ἀγάπη ἄδοξη καὶ ἀνιδιοτελή πρὸς τόν Χριστό καὶ τόν πλησίον. Κανένα πάθος δέν πρέπει νά ἐκρίζωθῆ –αὐτό θά θύμιζε βουδιστική νιρβάνα– ἀλλὰ ὅλα νά μεταμορφωθοῦν ἐν Χριστῷ.

Ἦδη ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὑποσχέθηκε ὁ Θεὸς στόν Μωυσῆ (Λευιτ. 26,12) ὅτι θά περπατήσῃ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καὶ θά τοὺς θεωρήσῃ παιδιά του καὶ αὐτοὶ θά βλέπουν στόν Θεὸ τόν Πατέρα τους. Στούς χρόνους τῆς Καινῆς Διαθήκης, μέ τὴ σάρκωση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἀνάμεσά μας καὶ τόν συναναστρεφόμαστε. Ἐκπληρώθηκε πλήρως ἡ θεϊκὴ ὑπόσχεση.

Εἰδικότερα μέσα στὴ θεία Λειτουργία, μετέχοντας στὴ βρώση καὶ πόση τοῦ Χριστοῦ μας, θεοποιούμεστε, τόν ἔχουμε ἐντὸς μας «κατοικοῦντα καὶ μένοντα».

Νά καθαρίσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας

Φαίνεται πὼς στήν Κόρινθο, πρὸς τὴν τοπικὴ ἐκκλησία τῆς ὁποίας ἀποστέλλεται ἡ παρούσα ἐπιστολή, οἱ νεοβαπτιζόμενοι Κορίνθιοι διατηροῦσαν σχέσεις μέ εἰδωλολάτρους καὶ ἐξακολληθοῦσαν νά τηροῦν διάφορα παγανιστικά ἔθιμα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Παῦλος στηλιτεύει αὐτὴν τὴ συμπεριφορά ὑπενθυμίζοντάς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σεῖς εἴσθε ναός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντανοῦ, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, Θά κατοικήσω μέσα τους καί θά περπατήσω μεταξύ τους καί θά εἶμαι Θεός τους καί αὐτοί θά εἶναι λαός μου. Διά τοῦτο φύγετε ἀπό μέσα ἀπ' αὐτούς καί χωρισθῆτε, λέγει ὁ Κύριος, μή ἐγγίζετε ἀκάθαρτον καί ἐγώ θά σᾶς δεχθῶ, καί θά εἶμαι Πατέρας σας καί σεῖς θά εἴσθε υἱοί μου καί θυγατέρες, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ. Ἐπειδὴ λοιπόν ἔχομεν αὐτάς τὰς ὑποσχέσεις, ἀγαπητοί, ἄς καθαρίσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπό κάθε μολυσμὸν σαρκὸς καί πνεύματος, τελειοποιούμενοι εἰς τὴν ἁγιωσύνην μέ φόβον Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τους ὅτι δέν εἶναι δυνατόν ν' ἀκολουθεῖ κάποιος διπλό τρόπο ζωῆς.

Ἐπομένως, πρέπει ὁ πιστός νά ἀναλάβει σκληρὸ ἀγώνα κατὰ τῶν παθῶν καί τῆς ἁμαρτίας, εἰδικότερα κατὰ τοῦ τριπλοῦ κακοῦ, τῆς σάρκας, τοῦ κόσμου καί τοῦ διαβόλου, κακοῦ πολυκέφαλου, τό ὁποῖο πολὺ εὐστοχα ὁ ὁσιος Ἰσιδωρος ὁ Πηλουσιώτης ὀνομάζει «ὀφιώδη καί θηριόμορφο κακία».

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀντεπεξέρχεται ἐπιτυχῶς μετὰ ἀπό πολὺ ἀγώνα τὴν πολύμορφη αὐτὴ πάλη, γίνεται παιδί τοῦ Θεοῦ, σκεῦος εὐχρηστο τῆς θείας Χάριτος καί παράδειγμα πρὸς μίμηση καί γιὰ τοὺς συναγωνιζόμενους ἀδελφούς του. Ἀποφεύγοντας μέ ἀγαπητικὴ «μανία» τὸν ὁποῖονδήποτε μολυσμὸ τοῦ σώματός του καί τῆς ψυχῆς του, καθίσταται κῆπος χαρίτων, πού προσφέρεται πρὸς ἀνακούφιση κάθε ταλαιπωρημένου πλησίον, γλυκύτατο ποτό παρηγορίας καί βάλσαμο τοῦ πόνου ὄλων τῶν ὅπου γῆς ἀναγκεμένων, τῶν ἐγγύς καί τῶν μακρὰν, τῶν ζωντανῶν καί τῶν κεκοιμημένων.

Νά αγωνιζόμαστε λοιπόν, ἀγαπητοί ἀδελφοί μου, τὸν καλὸ ἀγώνα, ὅπως τὸν περιγράφει ἡ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπὴ, μέ τὰ μέσα πού δωρεάν ἡ ἀγία Ἐκκλησία μας διαθέτει, ὥστε μή πτοούμενοι ἀπὸ τίς ποικίλης δοκιμασίες, ἀσκούμενοι στὴν ἀρετὴ καί τὴν ἀγιότητα, νά καταντήσουμε στὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καί νά γίνουμε κάτοχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τέλειο φάρμακο ψυχῆς καί σώματος καί ἡ συμμετοχὴ στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀποδίδει κάθε ἴζημα πάθους καί ἁμαρτίας, καθαρίζει τὸν ἄνθρωπο, τὸν ἀγιάζει καί τὸν προστατεύει ἀπὸ τίς ἐπιβουλές τοῦ πονηροῦ, διότι τό «πολυμήχανον» Ἅγιον Πνεῦμα κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο εἶναι ἐκεῖνο πού τίς ἐξουδετερώνει καί «σύν τῷ χρόνῳ» καληθύνει, λαμπρύνει καί δοξάζει τὸν ἀγωνιζόμενο πιστό, τὸν ὀλοκληρώνει, τὸν ἀρτιώνει ἐν Χριστῷ.

Ἀρχιμ. Ἐ. Τ.

29 Ιανουαρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου († 107).

Ἦχος: βαρὺς – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 16 - ζ΄1 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιε΄ 21-28.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Φεβρουαρίου, Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Δημητρίου Τρακατέλλη

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ

Ἀπόψεις Πατερικῆς Βιβλικῆς Ἑρμηνείας

Ἡ Ἁγία Γραφή ἀποκαλύπτει στὸν ἄνθρωπο ἕναν θαυμαστό, μοναδικό καὶ ὑπέροχο κόσμο: τὸν κόσμο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὅποιοι, ὅμως, δέν προσεγγίζονται πρόχειρα καὶ εὐκολα. Στὴν ἐξερεύνησή του καὶ στὴν κατανόησή του χρειάζονται ὀδηγοὶ προικισμένοι μὲ σοφία καὶ ἀγιότητα. Τέτοιοι ὀδηγοὶ εἶναι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Πλευρὲς τοῦ ὑπέροχου ἐρμηνευτικοῦ ἔργου τους παρουσιάζει τὸ θαυμάσιο καὶ σέ ἐμφάνιση αὐτὸ βιβλίο, παραθέτοντας δείγματα τῆς κολοσσιαίας, πολυσύνθετης καὶ ἀκτινοβόλου ἐξηγητικῆς προσφορᾶς τους.

Τὸ ἔργο αὐτὸ ἐκδόθηκε στὴν ἀγγλική γλῶσσα: ARCHBISHOP OF AMERICA DEMETRIOS TRAKATELLIS **“THE FATHERS INTERPRET”** Aspects of Patristic Biblical Interpretation (dimens. 14x21 cm, pp. 224).

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

στὴ βραβευμένη πατερική σειρά ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ, τόμοι 58 ἕως 64.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργητής - Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυνση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr